

UNK UNK . | Jeg skal fortelle deg om en hyggelig opplevelse jeg har hatt – et lykkelig minne . Jeg tror at alle mennesker har hatt sine hyggelige opplevelser . Men for meg er det ikke så mange . Jeg vokste opp i en liten UNK i en liten landsby i Vietnam . Familien min var far , mor , jeg og de andre fire søsken . Vi var fattige mennesker . Foreldrene mine måtte jobbe hele tiden i vår gård for å gi oss mat , klær , osv. . Selv om vi hadde et hardt live t , ville foreldrene mine at barna kunne gå på skolen . Derfor måtte jeg og fire søsken gå både gå på skolen og jobbe . Men i Vietnam må man UNK selv hvis man går på skolen : Det er alt : UNK , bøker , UNK . Det var alt for mye for oss . Vi hadde liten inntekt for masse ting . Så måtte to av de eldste søsken slutte skolen . Det var bare jeg og de andre som gikk videre . Da jeg var bare ti år gammel men jeg forstod at foreldrene mine ønsket at barna sine kunne gå på universitet og det førte til at de kunne finne bedre bra jobb og bedre live etterpå . Jeg prøvde å studere , prøvde å gjøre være flink på skolen for å kunne se foreldrene skulle være glad . Jeg prøvde , prøvde ... Da jeg fikk et brev fra et universitet i hjemmelandet mitt , UNK mitt hjerte så fort . Dette brevet viste at jeg har bestått UNK på universitetet (I Vietnam må du ta en veldig vanskelig prøve for å søke universitet) . Det var så glad jeg kan være .